

ENİ-ËL: Ermenistan'ın kuzeybatısında Gürcistan ve Türkiye sınırlarına yakın bir konumda, küçük bir obsidiyen akıntısının hemen yakınındaki bir sırtın üzerindedir. Jeomorfolojik olarak basamaklı sekilerin olduğu alüvyal bir sistem içinde yer almaktadır. Burada birden çok Paleolitik istasyon bulunur. Eni-Ël, 2000li yılların başında gerçekleştirilen yüzey araştırmalarında keşfedilmiştir. Eni-Ël, deniz seviyesinden yaklaşık 2000 m yüksekte bulunmaktadır.

Eni-Ël'deki Paleolitik endüstri genel olarak, volkanik bir kayaç olan "Dacite" (dasit) iri blokların kullanımına dayanmaktadır. Ağır aletlerin yapımı için iri taşmalıkların kullanıldığı bir Acheuléen gelenek mevcuttur. Bu gelenekte iki yüzeyliler (el baltası) ve nacaklar çok sayıdadır. Ancak buradaki Paleolitik buluntu yerleri değişik taş alet geleneklerini yansıtmaktadır. Bunlardan bir kısmı Satani-Dar'daki Acheuléen öncesi geleneğe benzerlik gösterirken, bir kısmı da daha klasikleşmiş bir Acheul ya da Moustérien karaktere sahiptir.

URTS: Ermenistan ile Türkiye'nin Iğdır ilinin sınırının yaklaşık 20 km doğusunda, alüvyal bir arazide yer alır. 2001 yılındaki arazi çalışmalarında keşfedilmiştir. Arazi şekilleri ve hidrografik durum, bu alanda Pleistosen sekilerinin olduğunu düşündürmektedir.

Burada Ermenistan'daki diğer Paleolitik buluntu yerlerinden farklı olarak, çakmaktaşıdan üretilmiş bir endüstri mevcuttur. Çakmaktaşıları, akarsu yatağında yuvarlanmış ikincil kaynaklardır. Paleolitik endüstride genel olarak "iyi kalitede" olan çakmaktaşı çakıllar kullanılmıştır. Kalsedon ve kuvarsit gibi hammaddeler yongalanacak kadar kaliteli görünmemektedir. Genel olarak buluntular az sayıdadır. Çakıllardan ağır aletlerin yapımı söz konusudur. Yongalar fazla işlenmemişlerdir. Tüm bu özellikleriyle Urts'daki Paleolitik endüstri, Acheul öncesi, bir yontuk çakıl geleneği (olasılıkla Oldowan geleneğini) yansıtmaktadır.

DJRABER: Erivan'ın kuzeyindeki büyük bir obsidiyen kaynağının yakınlarında yer alır. Acheuleo-Mousterien geleneğine ait bu Orta Paleolitik buluntu yeri değişik arkeologlar tarafından araştırılmıştır. Burada 1999 yılında yapılan son araştırmalarda üçgen, üçgenimsi yüzü ince levallois çekirdekleri, yongalar, çontuklular, dişlemeliler, Nahr-İbrahim tipi parçalar, yürek biçimli ve Abbevillien tipte iki el baltası bulunmuştur.

EREVAN I Mağarası: Bu mağarada 1967-1968 yıllarında kazı çalışmaları gerçekleştirilmiştir. Taş alet işleyiminin %95'i obsidiyendendir. Burada tipik bir mousterien işleyimi mevcuttur. Façetalı olmayan ve levallois olmayan bir işleyim vardır ve kenar kazıyıcılar yedi değişik tabakada buluntu topluluklarının %27 ila %33'ünü oluşturur. Dilgisel

Üretim çok nadirdir. Erevan uçları olarak adlandırılmış uçlar beş değişik kategoriye ayrılmıştır.